

Poznań, dnia 21 marca 2014 roku

Prezydent Miasta Poznania

Urząd Miasta Poznania

Wydział Finansowy

ul. Libelta 16/20

61-706 Poznań

**WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI W TRYBIE ART. 10
USTAWY O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZE**

I. Dane wnioskodawcy

1. Firma przedsiębiorcy:
2. Adres prowadzenia działalności:
3. Adres do korespondencji:
4. Numer NIP¹:

II. Kwestie formalne

1. Niniejszy wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie określonym w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm., dalej jako „u.s.d.g.”), dotyczy wykładni przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej w postaci opłaty skarbowej.
2. Pojęcie „daniny publicznej”, użyte w art. 10 ust. 1 u.s.d.g. należy interpretować przez pryzmat art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.). Daniny publiczne to zatem podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa,

¹ W Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej numer NIP jest jednocześnie numerem ewidencyjnym.

a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw. W tym kontekście nie powinno ulegać najmniejszej wątpliwości, że opłata skarbową jest daniną publiczną w rozumieniu art. 10 ust. 1 u.s.d.g.

3. Stosownie do treści art. 10 ust. 1 u.s.d.g. wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przedsiębiorca składa do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej. Zgodnie zaś z art. 12 pkt. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2012 r., poz. 1282 z późn. zm., dalej jako „Ustawa”), organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta, właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu.
4. W niniejszej sprawie wniosek skierowano do Prezydenta Miasta Poznania, jako do organu właściwego w sprawach opłaty skarbowej od pełnomocnictw składanych w siedzibie Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

III. Wyczerpujący opis stanu faktycznego

1. Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której wykonuje zawód radcy prawnego w formie kancelarii radcy prawnego (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, Dz.U. z 2010 Nr 10, poz. 65 z późn. zm.),
2. W ramach wskazanej powyżej działalności, Wnioskodawca reprezentuje osoby fizyczne oraz osoby prawne i jednostki organizacyjne w sprawach toczących się przed sądami pracy, których przedmiotem są roszczenia wynikające z:
 - a) nieuzasadnionego lub bezprawnego rozwiązania umów o pracę za wypowiedzeniem, tj. roszczenia o przywrócenie do pracy, uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne bądź o odszkodowanie (art. 45 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm., dalej jako „k.p.”);
 - b) bezprawnego rozwiązania umów o pracę bez wypowiedzenia, tj. roszczenia o przywrócenie do pracy bądź o odszkodowanie (art. 56 § 1 k.p.).

3. W opisanych powyżej sprawach, Wnioskodawca przyjmuje od klientów, będących pracownikami, bądź pracodawcami, pełnomocnictwa, których odpisy lub oryginały składa przed Sądem Rejonowym Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.
4. W przypadku dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, jego odpisu, wypisu lub kopii, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na mocodawcy i pełnomocniku (art. 5 ust. 1 i 2 Ustawy). Stąd też udzielenie odpowiedzi na postawione pytanie ma istotne znaczenie dla sytuacji prawnej Wnioskodawcy i dotyczy jego własnej sprawy.
5. Tym bardziej, że sądy przekazują organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej zbiorczą informację o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od złożonych w sądzie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii (art. 11 ust. 2 Ustawy).
6. Jak podkreśla się zaś w orzecnictwie, Sąd nie bada ani nie rozstrzyga o tym czy złożony do akt konkretnej sprawy dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa podlega lub nie podlega opłacie skarbowej czy też dany podmiot składający taki dokument jest od niej zwolniony. Ustalenie tych okoliczności należy do właściwego organu podatkowego. Rolą Sądu jest zbiorcze poinformowanie, w terminach określonych w art. 11 ust. 3 ustawy o opłacie skarbowej, o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej. Natomiast rzeczą organu podatkowego jest ocena istnienia przesłanek do uiszczenia takiej opłaty (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r., sygn. akt I SA/Gl 98/08, publ. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/DA2D77B933>).

IV. Sformułowanie wątpliwości interpretacyjnej i własne stanowisko Wnioskodawcy w sprawie.

1. Na tle zarysowanego powyżej stanu faktycznego powstaje pytanie, czy złożenie dokumentu pełnomocnictwa do reprezentowania strony procesu o roszczenia z art. 45 §1 bądź art. 56 § 1 k.p., podlega opłacie skarbowej.
2. W ocenie Wnioskodawcy, złożenie dokumentu pełnomocnictwa w sprawie, o której mowa w punkcie 1 powyżej, nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit f) Ustawy.

V. Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. f) Ustawy, nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach zatrudnienia, wynagrodzeń za pracę. Dla zastosowania omawianego zwolnienia znaczenie ma zatem to, czy opisana powyżej sprawa, w której składane jest pełnomocnictwo jest „sprawą zatrudnienia”.
2. Zatrudnienie jak i wynagrodzenie za pracę regulują przepisy prawa pracy. Sprawy tego rodzaju mieszczą się więc w pojęciu spraw ze stosunków w zakresie prawa pracy, o których mowa w art. 1 oraz w Dziale III Tytułu VII Księgi pierwszej części pierwszej ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014 r., poz. 101, dalej jako „k.p.c.”). Taki pogląd został *expressis verbis* sformułowany przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 10 czerwca 2008 r., sygn. akt I SA/Gl 98/08, publ. <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/DA2D77B933>).
3. W tym kontekście, skoro sprawa o roszczenia wynikające z art. 45 §1 bądź art. 56 § 1 k.p. bezsprzecznie stanowią sprawy z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 476 § 1 k.p.c., to są one jednocześnie sprawami zatrudnienia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. f) Ustawy.
4. W tym stanie rzeczy, złożenia dokumentu pełnomocnictwa w sprawie, której przedmiotem są roszczenia wynikające z art. 45 §1 bądź art. 56 § 1 k.p. nie podlega opłacie skarbowej, niezależnie od tego, czy pełnomocnictwo to zostało udzielone przez pracownika, czy też pracodawcę.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę o wydanie pisemnej interpretacji.

Załącznik:

- dowód uiszczenia opłaty od wniosku.

Poznań, dnia 16 kwietnia 2014 roku

Prezydent Miasta Poznania

Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy

Oddział Pozostałych Dochodów

Podatkowych i Niepodatkowych

ul. Libelta 16/20

61-706 Poznań

Znak sprawy:

PISMO WNIOSKODAWCY

Działając w imieniu własnym, w związku z otrzymaniem pisma z dnia 2 kwietnia 2014 r. znak: wskazuje, iż w mojej ocenie, tutejszy Urząd nieprawidłowo powołuje się na przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm., dalej jako „Ordynacja podatkowa”).

Niemniej jednak, z daleko posuniętej ostrożności procesowej, oświadczam niniejszym, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że elementy stanu faktycznego objętego moim wnioskiem z dnia 21 marca 2014 r. o wydanie interpretacji nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięcia co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie wniosek o wydanie pisemnej interpretacji został złożony w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm., dalej jako „u.s.d.g.”). W tym kontekście należy zauważyć, iż przepis art. 10a ust. 4 odsyła do przepisów Ordynacji podatkowej jedynie w zakresie „zasad i tryb udzielania interpretacji przepisów prawa podatkowego” (podkreśl. – M.Z.)

Jak wskazuje się w doktrynie, przepisy regulujące tryb wydania interpretacji w innych sprawach niż sprawy podatkowe nie zawierają żadnych wskazówek co do rodzaju przepisów, które należy stosować prowadząc takie postępowanie. Należy zatem przyjąć, iż do postępowania w sprawie wydania interpretacji w formie decyzji będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (tak wprost A. Kaźmierczak, K. Michalowska, *Nowelizacja przepisu art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*, Przegląd Prawa Handlowego 2008 nr 11, s. 34).

Mając powyższe na uwadze, należy podkreślić, iż mój wniosek z dnia 21 marca 2014 r. nie dotyczy interpretacji przepisów prawa podatkowego. Jak wskazuje się bowiem w doktrynie należy odróżnić przepisy prawa podatkowego od prawa daninowego, które jest pojęciem szerszym i obejmuje wszystkie przepisy regulujące daniny publiczne, w tym daniny inne niż podatki (por. S. Karoluk, M. Pawełczyk, E. Przeszło, K. Trzeciński, E. Wieczorek, *Komentarz do art. 10 u.s.d.g.*, Warszawa 2007 – LEX–Temida; tak też M. Brozyna, M. Chudzik, K. Kohutek, J. Molis, S. Szuster, *Komentarz do art. 10 u.s.d.g.*, Warszawa 2007).

Należy w tym kontekście podkreślić, iż – z punktu widzenia systematyki prawa daninowego – opłata skarbową nie jest podatkiem w rozumieniu Ordynacji podatkowej, a jedynie uznano, że stosuje się do niej przepisy tego aktu prawnego (zob. pismo Ministerstwa Finansów z dnia 18 lipca 2012 r. LK-1399/LM/BG/02). W tym kontekście Wnioskodawca stoi na stanowisku, że do postępowania zainicjowanego wnioskiem z dnia 11 marca 2004 r. winny znajdować zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, a nie przepisy Ordynacji podatkowej.

Niezależnie od powyższego, na wypadek nieuwzględnienia powyższej argumentacji, mając na uwadze treść art. 14b §4 Ordynacji podatkowej, złożono oświadczenie, jak w *petitum* pisma.

W tym kontekście wnoszę o wydanie interpretacji w trybie, jaki tutejszy organ uzna za uzasadniony.